

2011 Skiferie i Val Thorens.

Nu er det blevet efterår, og "knægtene" er begyndt at få "kløe" et eller andet sted! – Det har vist et eller andet at gøre med at Kasper og Per vil på skiferie sammen her til vinter. "De 2 gamle" havde sidste år planlagt, det de sagde "var den sidste skitur for alle ungerne" hvor vi betalte turen derned.

"Knægtene" havde taget det alvorligt, og var godt i gang med planlægning af skituren for vinteren 2010/11.

De mente de havde været i Ischgl så mange gange, at de ville finde noget der var billigere, men der skulle være et godt skiterræn med udfordringer og så skulle der være god afterski. De gik i gang med at "surfe" på nettet efter det rigtige skisportssted.

Da de var godt i gang spurgte jeg om det var muligt at Karin og jeg tog med af sted, når de havde fundet det rigtige sted for vinterens skiferie. Det synes de var en god ide – De kunne nok tage lidt hensyn til "de gamle" når de skulle "fræse ned af bjergene" Vi kunne nok også selv finde hjem til logiet hvis vi blev væk ☺ ☺

Snart gik jeg i gang med at hjælpe dem med at skaffe brochurer og efter et kort tid havde de fundet nogle emner, som blev analyseret på Internettet. Der var emner i Østrig, Italien og i Frankrig. Til sidst stod valget vist mellem Canazei og Val Thorens, og det endte med at de valgte Val Thorens i Brochuren fra Dansk.dk.

Internettet havde vist at der var 600 km "fede pister" som er snesikre – Europas højeste beliggende ski-by med over 70 restauranter og barer, så afterskien var sikret – samtidig kunne man også læse at der var en rigtig "fed afterski" på stedet. Vi 2 gamle var straks med på ideen, så vi lovede at sørge for indkvarteringen, så det blev straks bestilt i fællesskab på computeren, og nu var første step i orden til skiferien.

Nu manglede vi bare at få trænet så vi var klar, og selvfølgelig få pakket og komme frem til Val Thorens. Vi var enige om at turen skulle foregå i egen bil, men snart skete der også noget på det område – "De gamle" havde fået den ide at de ville realisere sig selv (lidt) og havde investeret i en Renault coupe (Flammen) til erstatning af Citroen Xaraen (Citronen), som havde kørt os på vinterferie siden 2002. Nå, det klaredes ved at Kasper overtog "Citronen" og så kunne vi bruge bagagestænger og skiboksen, som vi plejede. Lige nu, her onsdag, 2 dage før vi kører af sted, er stort set alt på plads. Kaspers, Karins og mine ejendele er stort set klar og pakket. Pers får vi pakket og "smidt i kufferten" tidligt fredag, så vi kan få pakket bilen, når Kasper kommer med bilen fredag først på eftermiddagen. Karin sørger for lidt tærter til aftensmad efter hun kommer fra arbejde fredag eftermiddag, og efter lidt afslapning og den sidste klargøring, forventer vi, at køre af sted ved aftenstid om fredagen, hvor første del af køreturen går til grænsekiosken, hvor der lige skal tankes op med et par flasker rødvin og en morgenbitter til opholdet, inden turen går syd på, hvor første rast / tankning er planlagt til Hildesheimer Börde, som vi plejer.

Vi er lidt spændte på hvordan turen forløber, for det første er der ca. 40 % længere end til Ischgl, og vejret / føret ved vi aldrig hvordan det teer sig.

Men vi glæder os meget til vi "damper af" på fredag for at stresses af i en hel uge med en ordentlig ski på (nej 2 helt stive).

Nu er det blevet torsdag aften, og maven rumler lidt af spænding. Per har lige været forbi, så hans tøj kunne pakkes i kufferten. Et sidste kig på hjemmesiden for Val Thorens for at vise hvor vi skal bo, når vi også. Nu glæder vi os til i morgen, hvor vi skal pakke bilen og klare de sidste vigtige ting, inden vi stikker næsen mod syd.

fredag og lørdag, den 28 - 29. januar 2011:

Karin var taget på arbejde tidligt om morgenen, så jeg fik mig vendt om på den anden side for at tage en times tid mere, inden Per kom. Klokket 08.30 stod jeg op, Per var allerede kommet og sad og læste inde i stuen. Vi fik morgenmad sammen og en lille sort til kaffen, inden vi gik i gang med forskellige "formiddagssysler", som vi lige kunne nå, inden Kasper ville komme omkring klokken 2. Da Kasper kom, fik vi hentet de Euro vi havde bestilt, og nu kunne vi begynde at pakke bilen, inden Karin ville komme hjem fra arbejde ved halvfjereden.

Vi fik sat bagagebøjlerne på Citronen, og skikassen gjort fast og nu var vi klar til at lægge alle "pakkenellikerne" som stod i entreen ud i bilen. Ski, skihjelme og skitøj til første dag blev pakket op i skiboksen sammen med et par liter mælk og lidt ost, så vi kunne bruge skiboksen som køleskab på turen – De havde jo lovet temperaturer under frysepunktet, så det virkede jo ens. Kuffert med tøj og skistøvler blev pakket i bagagerummet sammen med donkraft og snekæder. Og så blev alle de andre løsdele (toilettasker, sodavand og mad til turen) pakket ned i bagagerummet. Da Karin kom hjem var alt pakket og klart. Karin havde dagen inden lavet dej til tærter, så hun gik i gang med at gøre tærtefyldet klar, og snart havde hun tryllet et par lækre tærter frem, som vi spiste med stort velbehag, inden vi skulle af sted sydpå mod nye skioplevelser i Val Thorens.

Omkring klokken 18.30 var alt klar, og vi blev læsset i bilen, klar til at køre på skiferie. Døren blev lige "rusket" et par gange ekstra. Forhåbentligt er den ikke rusket løs, så alle og enhver kan komme ind, mens vi er væk!

Snart gik det med Kasper ved rattet forbi Sønderborg, og ved Padborg kørte vi over grænsen for lige at "fouragere" i Fleggaard i Harrislee. Lidt slik, vin og sort Ga-Jol, inden vi igen var klar til at køre mod syd.

Fremme ved Hildesheimer Börde er "Citronen" blev tørstig, så der bliver tanket. Vi får en kop kaffe inden det kl. 23.30 går videre syd på, nu med Per ved rattet.

Det kører bare derud af ad Autobahn A7, og snart er vi ved Hattenbacher Dreieck, hvor vi fortsætter ad A5 mod Frankfurt. Ca. 30 km før Frankfurt holder vi lige en kort rast ved Rastepladsen Wetterau. Toilettet bliver besøgt, og der bliver købt lidt småtteri til turen.

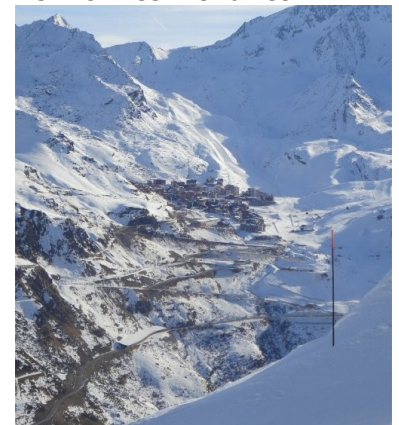
Nu var det så blevet min tur til at sidde bag rattet og køre den næste strækning – Nå ja, det endte såmænd med at det blev mig, der fik æren af at køre resten af turen frem til Val Thorens. Snart var vi ved grænsen til Schweiz, hvor Vignetten blev sat på forruden, så vi havde tilladelse til køre på de Schweiziske motorveje. Vi lagde mærke til, at her lå IKEA tættere end det havde gjort gennem Tyskland – Vi var nok kørt forbi mindst 10 som lå ved Motorvejen siden vi kørte hjemmefra. Vi nåede frem til grænsen til Frankrig, og nu var det under 200 km tilbage af turen. Vi nåede li-ge at betale en gang på de franske motorveje, inden vi kørte af

Undervejs

ved Annecy for at køre langs Annecy-søen og videre mod Albertville, hvor der havde været vinter OL sidste gang. Albertville blev også rundet, og nu gik turen ind i Bellevilledalen, hvor vi snart nåede frem til den første af de byer, som er dækket af det område hvor vi skal stå på ski, og som hedder de tre dale – Le Trois Vallées. Nu var det smalle veje og masser af hårnålesving. Efter Saint Martin De Belleville kom vi efter masser af hårnålesving, frem til Les Menuires. Efter endnu flere hårnålesving nåede vi frem til Val Thorens, hvor vi fulgte vejen helt frem til receptionen ved Vacances De Soleil, som vi nåede allerede ca. kl. 15.00.

Officielt havde de først åbent, så vi kunne tjekke ind kl. 17.00., men Karin og "knægtene" blev sendt ind for at høre, hvor vi kunne parkere. I receptionen kunne de ikke rigtig forstå hvad det var Karin ville, så de troede, at hun ville tjekke ind, og det var OK for dem. Der var dog et lille problem, da de havde lejet "vores lejlighed" ud til nogen andre, men så fik vi bare en, der var lidt "større", sagde de. Jeg blev hentet ude i bilen, så vi kunne få klaret det sidste med depositum og betalingsparkering. Nu kunne vi så få slæbt alle "pakkenellikerne" op i lejligheden. Da vi holdt "ulovligt" på vejen, blev Kasper ude i bilen, og Karin blev så i lejligheden, så Per og jeg kunne slæbe bagagen fra bilen til lejligheden.

Val Thorens

Vi havde lige besøg af den lokale parkeringskontrol, som sagde god for, at vi holdt på vejen, indtil vi havde tømt bilen, blot vi flyttede den væk i løbet af 5 – 10 min. Vi var hurtigt færdig med at tømme bilen, og kunne køre den hen i parkeringshuset, hvor vi har plads 106. Skiene

lod vi ligge i skiboksen, så kunne vi jo tage dem i morgen, når vi skulle på ski. På vej til lejligheden var i lige forbi skirummet, hvor vi kunne se, at vi havde et aflåseligt skab, hvor vi sagtens

kunne have vores 4 par ski med stave i skabet.

Vi fik lige set lidt af de nærmeste gader af byen og fik handlet lidt, begge "knægte" fik købt sig et par solbriller, så de ikke blev sneblinde, hvis solen skulle blive for skarp. Per fik også lige købt et par handsker til at gå med om aftenen, da de gamle var kommet til at ligne nogen, han havde lånt af en hjemløs på en af hans ture til København. Efter vi havde været på Shopping, fandt vi en restaurant, hvor vi hver fik os en rigtig god Pizza, inden vi gik tilbage til lejligheden for lige at slappe lidt af, inden vi ca. kl. 21.30 væltede i seng.

Der blev snorket godt i begge rum, og jeg hørte om natten, at "knægtene" også snakkede i søvne – Jeg skulle nemlig op, da jeg nogle dage håndhæver mit medlemskab af "Natpissernes klub". (Der var ingen der hørte jeg listede derud)

søndag, den 30. januar 2011:

Efter en god nats søvn stod vi op kl. 08.00. – Kasper havde sat mobilen til, så det var bare ud af "køjen". Efter morgentoilette fik vi morgenmad som bestod af havregryn og/eller Cornflakes samt en "lille sort", og snart var det tid til lidt "Bummelum", inden vi skulle gøre klar til at tage ud på "pisterne", hvor lifterne åbnede omkring klokken 9. Per fik hældt Fernet Branca på lommelærken, så der var til en opfrisker undervejs. Vi fik skitøjet på og klemte os ned i skistøvlerne – fødderne var vist stadig lidt tykke fra køreturen. Snart var vi klar til at hente skiene, som stadig lå i skikassen på bilen inde i parkeringshuset. Vel fremme ved parkeringshuset var der låst, og vi havde – som receptionen havde sagt – ladet parkeringssedlen ligge i bilen. På den stod koden til døren til P-huset. ☺

Kasper og Per gik til receptionen, og efter 10 minutter kom de med koden, så vi kunne komme ind for at hente skiene. Da vi så stod med skiene over skulderen uden for parkeringshuset, måtte vi lige orientere os for at finde ud af hvordan vi fandt ud på skipisten – Vi fortsatte et par hundrede meter ned ad gaden med skiene på nakken og fandt et sted med sne, som hang sammen med pisterne, og nu var vi rigtig på ski i Val Thorens.

Vi fik kørt rundt i skiterrænet omkring Val Thorens, og fik tid til at komme ind på et af stederne på pisten, hvor der blev skænket ud – vi fik os et glas varm rødvin (Vin Chaud), vel det nærmeste man kommer en Glühwein, hvis man er i Østrig – Den var rigtig lækker, bedre end Glühwein var vi enige om – Lad os nu se hvad vi siger efter et par dage. Efter en del dejlige skiture kørte vi lige forbi, hvor vi bor. Så vi smed skiene i skirummet, og tog elevatoren op til lejligheden, hvor vi fik lidt frokost som vi havde købt ind til aftenen før. Vi fik en af de små fine franske øl til maden.

Indgangen til skikælderen

Uden at slå mave fandt vi elevatoren og skiene i skirummet, og snart var vi igen klar til at begive os ud i skiområdet omkring Val Thorens – Vi nåede, at få set en pæn del af det nære skiterræn. Om eftermiddagen fik vi også holdt en lille rast, hvor vi fik en forfriskning, bestående af en dejlig kold øl – Vi havde jo rigtig "knoklet" rundt på pisterne, som efterhånden var noget isede, og krævede en masse kræfter. Ved 16-tiden var det tid til at finde tilbage til lejligheden, hvor vi fik skiene parkeret i skirummet, og støvlerne i lejligheden, inden vi lige skulle lidt rundt i byen for at "ose" og se, om vi kunne finde et godt afterski sted, måske et sted hvor der var håndboldfinale i fjernsynet (Frankrig – Danmark).

Vi fandt frem til det sted, som de havde reklameret for, men der var lang kø udenfor, så vi gik videre. Midt i byen var der pludseligt et sted som ingen åbenbart havde "haft i kikkerten", så der fik vi en øl, inden "de gamle", øre i hovedet gik hjem i halvlegen. Knægtene holdt ud til sidste bitre ende – Danmark tabte i forlænget spilletid.

Karin og jeg fik handlet lidt ind i Carrefour supermarkedet, og spiste lidt i lejligheden. Knægtene så kampen færdig på baren og spiste en Pizza på en restaurant, inden de kom "hjem". Vi hyggede os lidt, inden vi var trætte af en hård dag på ski, og hurtigt fandt i vores senge.

mandag, den 31. januar 2011:

Kasper havde sat "Skiuret" på mobilen, så det vækkede ham kl. 08.00. Lidt over 8 stak Per hovedet ind og sagde godmorgen. Kasper og Per sover på sofaerne i stuen og de to "gamle" har fået det lille værelse, hvor der er klemte en ¾ kvart seng op ved den ene væg. Man kan knapt komme ind ved siden af sengen, der er ca. ½ meter. Men så må vi jo bare hoppe op i sengen fra sengeenden. Karin er måske betænkelig ved at gå først i seng, når jeg nu hopper op i sengen – Tja, man kan jo aldrig vide, selv i vores alder. ☺

Nå ja, vi har i hvert fald sovet godt, og snart gik det efter tur med at komme på toilettet, få børstet tænder og ellers gjort morgentoilettet. Knægtene måtte godt nok gå 2 gange for at smukkesere sig, mens vi 2 "gamle" var pæne nok efter 1 gang.

Vi fik, som vi plejer et godt måltid bestående af havregryn og cornflakes med mælk, og en lille "sort" for at klare stemmen. Snart var vi klar til dagens "strabadser" på ski. Vejret var fantastisk med høj sol fra en næsten skyfri himmel, så vi besluttede os for at tage over i den "næste dal"

for at køre rundt i Meribel Montarret. Vi skiftedes lidt til at køre foran og hen ad ved halv 11-tiden, var det blevet tid til en lille opkvikker, så vi fandt en hytte, hvor vi fik os et glas "hot wine", som vi faktisk finder bedre end "Glühwein" i Østrig. Da vi havde fået vores "Schwungwasser", kunne vi igen klare strabadserne på skipisterne – Næsten bedre end før. Vi brugte formiddagen på at køre lidt rundt i terrænet i Meribel Montarret, inden vi tog over bjergryggen for at prøve området omkring Les Menuires. Undervejs ned mod byen fik vi lidt frokost i en af restauranterne, der lå ved siden af pisten. Vi kørte ned gennem byen Les Menuires som

Vin Chaud – Hot Wine

så meget indbydende ud, ja man fik næsten lyst til at prøve at bo i byen en anden gang man var i Frankrig på vinterferie. Vi brugte eftermiddagen på at prøve begge bjergsider, og sidst på eftermiddagen fandt vi en lift, der førte os op ad bjerget, så vi kunne køre "hjem" til Val Thorens. Efter en god skidag holdt vi lidt afterski hjemme i lejligheden, inden vi gik i bad, og tog ud i byen for at købe lidt ind. Da vi havde fået en god frokost på pisten, købte vi lidt ind i "Carrefour", og fik os lidt rødvin med ost, flutes og pålæg som aftensmad. Efter lidt hjemlig hygge var det så tid til af "hoppe i seng", så vi kunne være friske til endnu en super dag i det lovede solskin.

tirsdag, den 1. februar 2011:

Også i dag sørgede Kaspers mobil for, at vi blev vækket kl. 08.00., hvor han stak hovedet ind for at sige, at nu var det op. Per og han strøg på toilettet, så Karin og jeg kunne lige ligge og "gasse" os lidt, inden vi toilettet var klar, så vi kunne stå op.

Morgenmaden stod på det sædvanlige, havregryn og cornflakes med en lille sort til halsen.

Under morgenmaden sørgede Kasper og Per for at planlægge dagens skiløb, så de havde fundet blyant, papir og liftkort. Snart havde de planlagt hvilken vej vi skulle, for at besøge nabodalene, Meribel som lå nærmest og Chourchevel som ligger ca. 15 km. væk (i luftlinje = den 3 dal). Snart var vi klar til at få skistøvlerne på, så vi kunne tage elevatoren ned for af fat på vores ski, som stod i skikælderen. Vi kom ned i skikælderen for at få vores ski på, og snart var vi klar til at gå ud på pisten. Der var et par svenske piger, som ikke kunne komme ud af skikælderen, og da ingen af knægtene havde set chancen, eller måske ikke var interesseret,

Der planlægges

så prøvede Karin at hjælpe dem med døren, men den var låst. Vi måtte så finde en anden vej ud og vores "svenske veninder" blev også hjulpet ud – Vi har ikke set dem siden.

Nu var vi så klar til endnu en dag på skipisterne, og vi startede i fuld overensstemmelse med den planlagte rute med at køre ned til den nærliggende stolelift – dejligt at vi ikke skal gå for at komme til lifterne, men bare kan tage skiene på, og så er vi allerede på vej.

Planlægningen blev hele dagen fulgt til punkt og prikke, dog med et par afstikkere undervejs, som vi syntes var på sin plads. Snart var vi i Meribel Montarret, hvor vi tog liften over til Chourchevel, hvor det var planlagt, vi skulle bruge det meste af dagen. På vejen ned mod Chourchevel fandt vi en restaurant på pisten, hvor vi fik hhv. en varm chokolade eller en kold øl. Da vi havde fået "væskespejlet" på plads, var vi igen klar til at udforske terrænet i Chourchevel, hvor vi ud over super skiløb så flyvepladsen. Ved frokosttid "faldt" vi ind på en selvbetjeningsrestaurant, hvor vi fik lidt frokost – Til meget dyre penge synes vi – Vi følte os lidt snydt.

Efter frokost tog vi den store lift, der førte os op på bjergtoppen, så vi kunne køre ned i dalen mod Meribel Montarret, hvor vi havde kørt dagen inden. Ligesom de andre dage blev der indlagt enkelte små pauser, hvor vi fik en "Fætter Bernhard" (Fernet Branca) fra Pers lommelærke. Tiden var efterhånden så fremskreden, at vi tog liften, der gik op mod Val Thorens. Da vi tog den sidste stolelift mod toppen, hvor vi kunne køre mod Val Thorens kunne vi se, at vi sagtens kunne nå endnu en tur ned af bjerget mod Meribel Montarret, ad en super løjpe. Vi havde nu fået endnu en god oplevelse i Meribel dalen og tog stoleliften mod Val Thorens.

Tid til Fætter Bernhard

Vel oppe på bjerget gik det så ned mod byen, hvor vi i dag prøvede den sorte løjpe. Næsten nede ved byen så vi en ældre dame, som blev transporteret ned af "bananen" – Ikke noget hun blev misundt, for vi vil hellere stå på ski end blive transporteret liggende.

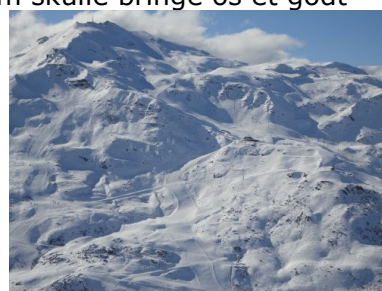
Nå, vi nåede helt "hjem" uden skader, og kunne sætte skiene ind i vores skab i skikælderen, inden vi tog elevatoren op til lejligheden. Her fik vi lidt "afterski" bestående af nogle øl og lidt "snacks", inden vi efter tur tog et velfortjent bad. Vi gik nu ud byen for at handle lidt fornødenheder ind, så vi kunne tage frokosten med op i skiterrænet i morgen – Vi synes, det var lidt for dyrt at bruge over 10 € pr. mand for at få en let frokost på pisten. Vel hjemme efter indkøbsturen hyggede vi os lidt i lejligheden, inden vi ved ca. 19-tiden gik ud for at se, om vi kunne finde lidt at spise.

Vi fandt mange "Dyre steder", som vi ikke syntes, vi havde lyst til (ville betale), så vi endte med at finde et sted, hvor vi kunne få en Entrecote til 16 € - For os 4 blev det alligevel til 68 €. Det synes vi var dyrt, hvis vi skulle af med det hver dag, så vi aftalte, at vi ville prøve med spaghetti og kødsovs i lejligheden i morgen og lidt andet de næste dage.

Derhjemme i lejligheden hyggede vi os, og jeg fik skrevet lidt, indtil vi var klart til at gå i seng, så vi kan være klar til en ny super solskinsdag i morgen – De har lovet højt solskin resten af ugen Super!

onsdag, den 2. februar 2011:

Som de andre dage blev vi vækket kl. 08.00. Snart var alle færdige med deres morgentoilette og vi kunne sætte os til morgenbordet, der som sædvanlig bestod af havregryn, cornflakes og en lille sort til halsen. Som noget nyt var der i dag lavet kaffe, så vi også kunne få en kop kaffe til rigtig at komme op på mærkerne på. Kasper og Per havde i aftes siddet og planlagt onsdagen skiløb. Så snart vi havde spist morgenmaden og fået lagt det vi skulle på toilettet, var vi klar til at tage skistøvlerne på og begive os ned i skikælderen for at finde skiene frem. Også i dag stod solen allerede ved nitiden fra en skyfri himmel, så det var med stor forventning, at vi gik ud af skikælderen og stod udenfor med en stor blå himmel foroven og en temperatur et stykke under frysepunktet, men det generede os ikke, vi havde jo taget tøj på efter vejret. Vi startede turen efter Kasper og Pers plan, og var snart ned ved den første skilift, som skulle bringe os et godt stykke op mod et af de flotte udsigtspunkter, nemlig Cime de Caron. Oppe med den første lift, skiftede vi over til den store, 150 personers lift, som skulle få os helt op til toppen af Cime de Caron. Da jeg havde taget videokameraet med, kunne jeg lige tage lidt video 360° horisonten rundt. Vi fortsatte efter planlægningen og kørte ned mod Orelle ad en sort piste, så vi kan vist sige, at der var ingen "kære mor", vi blev smidt lige ud i det, så opvarmningen foregik på en af de sorte løjper, men "hvad skidt" vi kan lige så godt vende os til det, som Kasper sagde. Der kommer jo masser af skiløb i løbet af dagen, og I skal nok få lov til at løbe på

Vue fra Cime de Caron

nemme pister. Vi havde en rigtig god tur ned ad de sorte til Orelle, og fortsatte med fantastisk skiløb, vejret var jo med os, så vi kunne rigtig nyde det ene fantastiske vue over bjergene efter det andet. Ved 11-tiden trængte vi til en forfriskning, så Kasper tog os ind på en af hytterne som ligger i terrænet hvor han serverede en "varm rødvin" – Om Karin ikke kunne lide den, ved jeg ikke, men hun hældte halvdelen ned ad sig selv. Hun påstod det var et uheld, så det tror vi selvfølgelig på.

Efter vi havde holdt en velfortjent pause og havde fået lidt "Kurvenwasser", kunne vi igen tage de store sving ned ad pisterne, og vi fortsatte efter den side "Knægtene" havde kaldt formiddagsturen. Vi nåede godt rundt og holdt en lille "Picnic" i dyb sne, hvor vi spiste vores medbragte bolle med skinke og ost – Lidt tørt, ikke kun bollen, men også fordi vi ikke havde nogen drikkevarer med. Efter vi havde spist, fortsatte vi vores færd og fandt snart ind på en hytte, hvor vi

kunne få os en lille øl, så væskebalancen igen kunne komme i orden. Nu havde vi også nået "formiddagsturen", og ca. klokken 13.15 var vi igen klar til at tage skiene på og udforske pisterne. Vi blev enige om at "gemme" eftermiddagsturen til en anden dag og bare udforske pisterne. Vi tog den smalle piste ned mod Les Menuires, hvor vi tog stoleliften op på solsiden. Vi havde en lille purk, fra skiskolen med os i liften, vel ikke mere end 5 år. Han blev hjulpet på stoleliften, som han klarede helt selv. Jeg var lidt nervøs for ham undervejs, men jeg kan intet fransk (i hvert fald ikke sprog ☺) så jeg holdt lidt øje med ham, så jeg var sikker på, at han ikke faldt af. Vel oppe stod han bare af liften, som om det var en selvfølge. Vi andre kom også pænt af, og kunne fortsætte vores skiløb. Idet det var ved at være hen ved klokken to, besluttede vi os for, at resten af dagen ville vi tilbringe i Val Thorens skiområdet. Undervejs fandt vi ud af, at vi kunne handle ind på skituren, og derfor lagde vi vores sidste tur forbi Spar-købmanden, som ligger i indkøbscentret. Vi kunne "parkere" vores ski op ad et hegn og gå de sidste 25 meter til indkøbscentret, hvor vi købte ind til aftensmaden. Vi fik købt pasta, oksefars, flutes, og forskellige andre ting, så vi havde både til aftensmaden og til vores frokost dagen efter. Vel ude ved skiene fik vi dem igen spændt på, og med varerne under armene tog vi ned ad pisten mod, hvor vi bor. Vel hjemme fik vi sat skiene i skikælderen og tog elevatoren op til vores lejlighed. Efter / mens vi fik skitøjet af, holdt vi lidt afterski i lejligheden, og en efter en fik vi et velfortjent bad. Ved 18-tiden var det tid til, at Gourmetkøkkene skulle i gang med aftensmaden, der blev skåret løg, og hvidløg – Per havde "stinket" hele dagen efter hans aftensmad i går, så nu skulle vi alle have hvidløg. Vi havde lidt problemer, da lejligheden kun

En lille forfriskning

havde 4 små kasseroller, så vi måtte have alt i gang – Det gik fint og snart var aftensmaden klar. Hvis jeg selv skal sige det, så var dagens måltid mindst dobbelt så godt, som det i aftes hvor vi var ude at spise og havde betalt det tredobbelte.

Nu sidder vi stadig ved bordet og får en kop kaffe med lidt til, mens jeg sidder og skriver på dagens beretning. Kasper har lige sat sig over i sofaen og ser lidt tysk fjernsyn, som han har fundet mellem alt det franske, som vi ikke forstår. Per er gået i gang med at gætte kryds og tværs, og spørger lidt om gode råd indimellem. Karin hjælper ham med det. Nu vil jeg slutte for i dag, så den kryds og tværs kan blive færdig!

Afterski

torsdag, den 3. februar 2011:

Også i dag blev vi vækket klokken 08.00., fik morgenmad og gjorde klar til at tage ud på pisterne, hvor vejret var lige så flot, som de andre dage – Solen skinnede fra en klar himmel. Vi kom rigtigt rundt i terrænet, og nåede at køre både i Meribel, Courchevel, Les Menuires og Val Thorens. Skidagen forløb næsten som de andre, bortset fra, at det var i dag, Kasper havde besluttet sig for at tage et styrt, så sneen stod omkring ørerne på ham. Heldigvis skete der ikke noget, så han kom hurtigt på benene igen, og hurtigt gik det videre med at udforske skiområdet – I hvertfald nogen af de 600 km. pister som terrænet i "De 3 Dale" består af. Vi nåede også i løbet af dagen at holde et formiddags- og et eftermiddags-hvil, hvor væskebalancen blev korrigeret. Og selvfølgelig også et par små obligatoriske opfriskere fra Pers lommelærke. Til frokost havde vi taget et stykke Flute med som var lagt sammen med ost, skinke og pølse, en god frokost. Efter skidagen holdt vi afterski hjemme i lejligheden. Aftensmaden stod knægtene for, og det kom de let om ved, de gik nemlig op i indkøbscentret og hentede 4 pizzaer, som vi nød hjemme i lejligheden. Efter vi havde slået mave og set lidt fjernsyn var det tiden til at gå i seng, så vi kunne være friske og udhvilede til den sidste skidag i morgen.

fredag, den 4. februar 2011:

Kaspers vækkeur vækkede os som sædvanlig klokken 08.00 og efter morgentoilette og morgenmad, blev der lavet madpakker til frokosten bestående af flute med ost, skinke og pølse. Snart var vi klar til at tage skitøj og skistøvler på og for sidste gang på denne skiferie tage elevatoren ned i skikælderen for at hente ski og stave. Vel ude af skikælderen hoppede vi på skiene, og nu gik det på ski ned til stoleliften som ligger ca. 100 m. fra udgangen fra vores skikælder.

Op med stoleliften og over til den store lift, som fører os op på bjergtoppen mellem dalene i Val Thorens/Les Menuires og Meribel. Vi kørte dog ned i Les Menuires for at tage de pister, vi ikke nåede af Kasper og Pers planlægning i onsdags. Efter at have kørt rundt i Les Menuires, tog vi liften tilbage til toppen. Denne gang for, at køre ned i Meribel, og udforske terrænet dernede. I dag var det Pers og min tur til at stå på hovedet i sneen, og det gjorde vi faktisk samtidig, men med 100 meters afstand fra hinanden. Vi havde heldigvis ikke slået os, så på med skiene og videre i en fart. Vi havde fået vores forfriskning om formiddagen og ved middagstid var det så tid for en lille "Picnic" i sneen, hvor vi spi-

Sol på pisten

ste vores medbragte flutes. Da vi ikke havde drikkevarer med, var det tid til at finde en hytte, hvor vi kunne få en velfortjent øl. Vi kørte over i Val Thorens og kom snart til den første hytte, men der var sort af mennesker og en lang kø for at komme frem til salgsdisken. Vi fortsatte videre og kom til næste hytte. Her var samme problem, så vi besluttede, at så måtte det jo være skiløbet, der var det vigtigste, og så se hvis vi kom forbi en hytte med plads. Vi nåede et par pister, og kom forbi en hytte oppe i terrænet. Det var efterhånden blevet hen ad eftermiddagen, så vi slog middags-øllen og eftermiddagspausen sammen, og fik en stor fadøl. Efterhånden var klokken

ved at nærme sig tretiden, inden vi havde drukket øllen og slappet lidt af i solskinnet. Vi kørte nu over i solskinnet ovenfor Val Thorens, hvor det blev til et par ture, inden vi kørte hjem til lejligheden, hvor vi tog skiene af for sidste gang på denne skiferie. Vi skulle ikke stille skiene i skikælderens, men tog dem med op i elevatoren, så vi kunne få dem lagt over i bilen, når vi skulle ud at handle.

Oppe i lejligheden holdt vi den sidste afterski på turen, men snart var vi i gang med at pakke kuffert og støvletasker. Da vi gik ud for at handle lidt ind til hjemturen, tog vi ski, stave, støvletasker og kuffert med over i parkeringshuset hvor bilen holdt. Vi fik skiene smidt op i skikassen. Kuffert og støvletasker blev lagt i bagagerummet, og vi fortsatte op i indkøbscentret, hvor vi i Spar fik købt lidt ind. Vi fik også kikket lidt på butikker, og både Per og Kasper fik købt lidt ind. Klokken

var nu ved at være 19, så vi besluttede os for at finde en restaurant for at få noget at spise. Det blev til 4 "Grill-Teller" med en stor øl til. Godt mætte begav vi os tilbage til lejligheden, hvor vi lige skulle spørge receptionen om hvor tidligt de lukkede op om morgenen. De havde åbent døgnet rundt, så vi kunne tjekke ud, når vi ville. Da vi kom op i lejligheden skulle det sidste pakkes, men pludselig "gik der ged i det hele" – Hvor er vores danske punge, sagde Karin, de lå i kufferten, hvor har du lagt dem hen? Jeg havde ikke set nogen pung. Kufferten var pakket med masser af tøj og lå i bilen, så alt tilbageværende i lejligheden blev vendt.

Grill-Teller

Jeg gik over i bilen med skihjelmene, for så kunne jeg se, om de lå i dørlommerne eller i hanskerummet, men ak nej! Vi blev enige om, at de måtte ligge i kufferten, men vi ville ikke tømme den ud, for hvis de lå i kufferten, så fandt vi dem jo, når vi kom hjem. Hvis de ikke var i kufferten, men var væk, så var det samme om det var nu, eller når vi kom hjem. Vi blev enige om, at de selvfølgelig lå der!

Nå, nu skal vi i seng for at sove, så vi kan være friske til turen hjem i morgen, hvor vi regner med at stå op lidt tidligere end de andre dage.

Lørdag, den 5. februar 2011:

Ja, så er dagen kommet, hvor vi skal køre hjem. Kaspers mobil vækkede os klokken 07.00. "Time is seven AM", ja og så var det tid til at Per og Kasper vækkede os, så vi kunne komme nord på. Udenfor var det stadig "sort nat". Efter morgenmaden, denne gang uden en af de små sorte, men stadig med Pers gode kaffe, var vi klar.

Vi havde fået det meste lagt ud i bilen i aftes, så Kasper og jeg tog "de sorte poser" med skitøjet med over for at hente bilen, mens Per og Karin gik ned med affaldsposerne og de tomme flasker fra afterskien i går. Da vi kom hen til porten ind til parkeringshuset og trykkede koden, skete der intet. Vi prøvede et par gange men uden held. Kasper løb ned i receptionen, for at høre om de havde skiftet koden. Inden han kom tilbage, kom der en lokal franskmand som havde parkeret i p-huset. Han havde en anden kode, men heller ikke den virkede. Da Kasper kom tilbage sagde han, at de havde skiftet koden i ugens løb, typisk fransk, men heller ikke den kode virkede. Vi prøvede at åbne porten, sammen med franskmanden, der ikke kunne et ord ud over fransk, så

det var lidt af en prøvelse at forstå hinanden. Efter noget "bøvlen" havde vi fået løftet porten halvt op, men kunne ikke komme videre. Heldigvis kom der en anden franskmænd, som åbenbart var blevet alarmeret, og han fik åbnet porten ved at åbne elskabet og "gøre et eller andet" i det. Vigtigst var, at vi nu kunne komme ud med bilen. Vi parkerede den på vejen ud for stedet vi boede, selv om vi vidste det var forbudt, men vi skulle jo have pakket det om, som vi havde smidt ind i bilen i aftes. Der kom flere busser, som skulle hente meget unge mennesker, som skulle hjem. Der kom også en bil som havde blåt lys på taget. Vi blev lidt betænkelige for om det var politiet, men det var heldigvis en ambulance (hvis man kan sige sådan). Hvad den skulle fandt vi

Bus på vej mod Val Thorens

aldrig ud af, for den holdt stadig ud for Pierre & Vacances Temples du Soleil, hvor vi boede, da vi kørte af sted. Først skulle vi have skikassen pakket med ski og de ting, vi havde smidt i bilen aftenen før. Mens Kasper og jeg fik det gjort, kom Per og Karin med de "pakkenelliker" som var i lejligheden. Mens det blev pakket gik Per og jeg ind for at afregne i receptionen. Vi manglede at afregne de 70 € for parkeringen samt for kurtakst, i alt 98 €. Da vi igen kom ud til bilen var alt pakket, og vi var klar til at køre fra Val Thorens med kurs mod Nordborg. GPS'en var kodet aftenen før, men for at undgå den lange kø, vi havde set i Annecy på vestsiden af søen, havde vi sat et Waypoint ind på en mindre / smallere vej på østsiden. Alt det der står her oven-

for havde vi nået, så vi var klar til at køre fra Val Thorens klokken 08.00. Nu var det efterhånden ved at være lyst, og man kunne ane, at solen kom frem fra en skyfri himmel i løbet af en times tid, men skidt vi skulle jo af sted.

Jeg havde "vundet lodtrækningen" og skulle køre den første del af turen, til et sted efter vi var nået ind i Tyskland. Turen ned mod Les Menuires gik ad det ene hårnålesving efter det andet. Vi mødte på det korte stykke mange busser med kurs mod Val Thorens, både med og uden trailer bagefter. Efter Les Menuires kom der endnu flere hårnålesving som vi skulle igennem, inden vi nåede St. Martin de Belleville – Det var Bellevilledalen vi var ved at forlade, hvilket vi også kunne høre på radioen, der var indstillet på den lokale kanal, der fortalte om vejret og trafikken. Nu gik det opad på den anden side af dalen, inden det igen gik gennem hårnålesving ned mod Albertville – Vi tænkte meget på Jeanne, og hvordan hun ville have haft det igennem alle de hårnålesving og bulede veje, hvor det bare gik op og ned. Lidt før Albertville var vi kommet ned til en noget større vej med 2 spor i hver retning. Nu kørte vi sammen med bilerne fra Val Thorens, Les Menuires, Meribel, Courchevel og Chamonix og endnu flere skisportssteder, som ligger "strøet" omkring Albertville. Videre gik det mod Annecy, og her kunne vi på skilte se, at Annecy skal være vært for de olympiske vinterlege i 2018. Her skal de bl.a. bruge de områder, hvor vi har stået på ski i vores dejlige vinterferieuge. Vel fremme ved Annecysøens sydlige ende, drejede

Hårnålesving

vi af og kørte ad de små veje på østsiden af søen, en overgang helt ned til søen, så vi næsten kunne "plaske" i vandet, når vi rakte venstre hånd ud af vinduet. Snart blev vi ledt op ad nogle hårnålesving for at komme op over en "lille knold" på vel et par hundrede meter i højden. Videre ad små og store veje frem til den franske motorvej mellem Annecy og Geneve. Vi nåede lige en kort "tissepause" i vejkanten ved en af de små veje – Karin måtte nøjes med at "klemme", indtil vi nåede noget mere civiliseret. Snart var vi på motorvejen og kørte ind i betalingsanlægget for at trække en "billet", som vi efter nogle kilometer ad den franske motorvej kunne stikke ind i en automat på næste betalingsanlæg og betale 5,90 € for kørsel på motorvejen op mod Geneve og Schweitz. Lige ved døren til Geneve kørte vi over grænsen til Schweiz – Her havde vi en Vignette, så vi skulle ikke tænke på betalingen. En tre – fire gange nåede vi undervejs til Basel, at komme i kø på motorvejen, og det gav en forsinkelse på ca. en times tid inden vi i udkanten af Basel, klokken 13.33, kunne køre ind i Tyskland, og videre på de Autobahner, som

Vi kender fra andre steder, og som ligner hinanden. Ved 14 tiden var "Citronen" blevet lidt tørstig, så vi enedes om at det var tide for en lille rast, hvor der skulle tankes diesel. Vi kunne få tisset af og få lidt at spise og drikke, inden vi kørte videre mod det "stormfulde nord" – Vi havde hørt i radioen, at der havde været storm og regnfuldt derhjemme, mens vi havde hygget os i høj sol. Videre gik det med Kasper ved rattet. Vejret var stadig flot med høj sol, men snart begyndte det at blive lidt dunkelt, og snart blev det mørk og vejret blev lidt kedeligt. Klokken 17.40 var det blevet helt mørk, og vi fandt en Autohof på A5 inden vi nåede Hattenbacher Dreieck, hvor vi skulle over på A7, som vi kunne følge helt frem til den danske grænse. Efter et chaufførskifte, nu med Per ved rattet, gik det videre gennem den nordlige del af Kasseler Berge. Efterhånden blev vejret mere og mere trist, det begyndte at regne og blæse mere og mere, efterhånden som vi

kom nord på. Ved Hildesheimer Börde var det tid til den sidste tankning inden den danske grænse. Der blev igen skiftet chauffør og Kasper fik lov til at køre os hele vejen hjem. Klokkeren 01.00 drejede han bilen ind ad indkørslen ved H. C. Ørsteds Vej 17 i Nordborg. Vel hjemme efter 17 timer, var vi vel hjemme i regn og blæst. Alt var gået vel, selv om blæsten havde drillet undervejs med kraftige ryk i skikassen. Aquaplaning havde også drillet undervejs, i hvert fald de andre bilister, havde vi hørt i radioen. Der var i hvert fald flere uheld, også hvor Autobahnen var lukket. Heldigvis ikke på vores strækning. Nå vel hjemme blev bilen tømt for bagage og bagagen pakket ud, men stadig ingen tegn på de "punge, som var blevet stjålet af et spøgelse" i lejligheden i Val Thorens. Da vi stod ude i bryggerset, med vaskemaskinen i gang og i duften af sure sokker, sagde jeg, at der var 2 muligheder for at finde pungene, enten i bilen eller i vasketøjet. Samtidig samlede jeg en pose med vasketøj op. Hvad lå i et par sokker? – Pungene. Nu var det tid til, at vi kunne ånde lettet op og gå i seng. Efterhånden var klokken blevet 02.00, så det var da også sengetid. Og nu uden at der var sat noget ur til at vække os.

søndag, den 6. februar 2011:

Karin var den første der listede op, for at se til vaskemaskinen. Hun listede og troede at ingen hørte hende, men inden hun ville kravle ind i seng igen, var alle vågne. Vi blev dog liggende en halv times tid mere og omkring klokken 10.00, blev der liv i os, så vi kunne komme op for at få morgenmad. Vi havde alle vore opgaver, Karin med at vaske tøj, vi andre med at tømme det sidste fra bilen, og få demonteret skikassen og bagagestængerne, samt få det hele pakket væk. Vi nåede lige at se reklamerne igennem – Det blev dyrt, for i Bilkareklamen, fandt Kasper lige det fjernsyn, han kunne tænke sig, og jeg fandt det, jeg kunne bruge til værelset, hvor vi har kondicyklen og Karins Wii. Per og Kasper måtte lige tjekke på internettet om det var værd at købe, og det var det, så Kasper og jeg kørte til Sønderborg for at købe ind, da de havde søndagsåbent.

Vi fik købt 2 fladskærme og hjemme ved Kasper, fik vi taget det "gamle" ned og lagt ind i soveværelset, hvor det skal sættes op senere. Det nye han havde købt, 47" fik vi efter nogen besvær sat op i stuen. Nu var det tid til at køre hjem og ca. klokken 16.00 kunne vi få lidt eftermiddagskaffe og den sidste Afterski i vinterferien. Bagefter var det tid til at få flyttet "Campingvogns-skærmen", og få sat det nye op og sluttet til DVD og Karins Wii. Nu var det tid til lidt afslapning inden aftenmaden som bestod af hakkebøf med bløde løg, og et glas rødvin til. Per, Kasper og Karin så en film, som de havde hentet på nettet, Paranormal Activity 2. Jeg havde travlt med at få indstillet kanaler på den nye fladskærm i værelset, og blev kun afbrudt, indimellem af deres udbrud, når det "blev lidt for spændende – det de så".

Bagefter blev der tid til lidt mere afslapning, mens jeg begyndte at skrive på de sidste "vers" af min beretning fra vores vinterferie. Da vi alle har fri i morgen mandag, har jeg taget lidt mere med fra dagen i dag. Der er jo også "Superbowl" i aften / nat, så her mens jeg skriver det sidste af beretningen, gør de andre klar til, at vi skal hygge os med kampen. Nu er billedet fra Dallas på skærmen, så nu er det vist tid til at jeg slutter for denne gang, sætter mig til at se "Superbowl" sammen med de andre!

Mission Accomplished.

Sådan oplevet – Ejlif S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af, som jeg plejer med:

"May your God be with you"!!!!

